

prima instanță: A.Braga
instanța de apel: B. Bîrca, M. Moraru, M. Ciugureanu

Î N C H E I E R E

15 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Hîncești,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea
Individuală „Chironda Mihail” către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Hîncești
privind anularea actului de control fiscal și a deciziilor Inspectoratul Fiscal de Stat pe
raionul Hîncești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, prin care a
fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Hîncești și
s-a casat parțial hotărârea judecătorească Hîncești din 07 mai 2013, prin care acțiunea a
fost admisă,

c o n s t a t ă

Reclamantul , ÎI „Chironda Mihail” s-a adresat la 18 ianuarie 2013, în instanța
de judecată cu o cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat pe
raionul Hîncești (în continuare IFS Hîncești) cu privire la anularea actului de control
și deciziilor IFS Hîncești.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat, că la 14 noiembrie 2012 de către
colaboratorul Inspectoratului Fiscal de Stat al Direcției generale control fiscal din
cadrul IFS pe mun. Chișinău, S. Zabulica a fost întocmit actul de control fiscal
privind verificarea operativă la fata locului nr.1-575911, pe faptul că șoferul Serghei
Barbă, angajat conform contractului individual de muncă al Întreprinderii Individuale
„Chironda Mihail”, activând pe ruta Caracui - Hîncești nu a eliberat bilete de
călătorie pentru 20 de persoane, fiind recunoscut vinovat de comiterea încălcării
fiscale prevăzute de art. 8 p.2 lit. c) al CF și p.14, 15, 16 din Regulamentul
transporturilor auto de călători și bagaje aprobat prin HG nr. 854 din 28.07.2006.

În baza actului menționat, la data de 06 decembrie 2012 direcția generală control fiscal din cadrul IFS Hîncești a emis decizia nr. 1557 privind aplicarea sancțiunii față de Întreprinderea Individuală „Chironda Mihail” pentru comiterea încălcării fiscale, cu stabilirea sancțiunii –amendă în mărime de 25 000 lei.

La data de 26 decembrie 2012 reclamantul a depus la IFS Hîncești cerere prealabilă, solicitând anularea actului administrativ din 06 decembrie 2012.

Prin decizia nr.141 din 11 ianuarie 2013 IFS Hîncești a respins contestația prezentată de ÎI „ Chironda Mihail” și a menținut decizia nr. 1557 din 06 decembrie 2012.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii, anularea actului de control fiscal din 14.11.2012, a deciziei IFS Hîncești nr.1557 din 06.12.2012 și deciziei nr.141 din 11.01.2013.

Prin cererea din 14 februarie 2013 reclamantul și-a majorat cerințele și a solicitat anularea și a deciziei IFS Hîncești nr.1760 din 21 decembrie 2012, asupra cazului de încălcare fiscală comisă de ÎI „ Chironda Mihail” și a deciziei IFS Hîncești nr.141 din 11 ianuarie 2013 pe marginea contestării împotriva deciziei IFS Hîncești din 06 decembrie 2012 nr.1557, emisă de IFS Hîncești și a dezacordului pe marginea actului de control nr.1-575911 din 14 noiembrie 2012.

În motivare reclamantul a invocat că în baza altui act de control nr. 606158 din 05.12.2012 IFS Hîncești a emis decizia nr. 1760 față de ÎI „ Chironda Mihail” prin care s-a aplicat amendă în sumă de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 07 mai 2013 s-a admis acțiunea.

S-a anulat ca fiind emise contrar prevederilor legii cu încălcarea procedurii stabilite: actul nr.1-575911 din 14 noiembrie 2012 întocmit de inspectorul fiscal de stat S. Zabulica; decizia IFS Hîncești nr.1557 din 06 decembrie 2012 și decizia IFS Hîncești nr.141 din 11 ianuarie 2013.

S-a anulat parțial, ca fiind emisă contrar prevederilor legii IFS Hîncești nr.1760 din 21 decembrie 2012 în partea aplicării sancțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, cererea de apel înaintată de către IFS Hîncești a fost admisă.

S-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Hîncești din 07 mai 2013, în partea anulării parțiale a actului de control fiscal și a deciziilor IFS Hîncești, în partea anulării parțiale a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești nr. 1760 din 21 decembrie 2012 ce ține de aplicarea amenzii și în această parte s-a adoptat o nouă hotărârea prin care:

S-a modificat în pct. 4 al dispozitivului deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești nr. 1760 din 21 decembrie 2012 fraza “pentru comitere a treia oară” cu fraza “pentru comitere a doua oară” și s-a micșorat suma amenzii de la 50 000 lei la 25 000 lei.

La data de 17 martie 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Hîncești a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea decizie instanței de apel, și emiterea unei hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ÎI „ Chironda Mihail” ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul IFS Hîncești a invocat că consideră decizia

instanței de apel ilegală și neîntemeiată, deoarece la emiterea acesteia instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar concluziile instanței expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În special invocă că nu este de acord cu decizia instanței de apel și anume în partea în care s-a modificat în pct.4 al Dispozitivului Deciziei IFS Hîncești nr.1760 din 21.12.2012 fraza “pentru comiterea a treia oară” cu fraza “pentru comiterea a doua oară” și s-a micșorat suma amenzii de la 50 000 lei la 25 000 lei, deoarece la data de 14.11.2012 au fost întreprinse controale la toți agenții economici care practică activitate de transport a pasagerilor.

Controalele menționate au fost efectuate în colaborare cu organele poliției rutiere pe traseele din țară. În cadrul controlului respectiv s-au verificat actele în baza cărora își desfășoară activitatea întreprinderea și nu șoferul personal, iar faptul că acesta nu își onorează obligațiunile de serviciu este problema angajatorului și nu a colaboratorilor serviciului fiscal.

De asemenea recurentul consideră ilegală decizia instanței de apel deoarece aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural și nu au fost aplicate normele de drept material care trebuiau să fie aplicate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
 - b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
 - c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
 - d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
 - e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
 - f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de

declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe Raionul Hîncești, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe Raionul Hîncești, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală